

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. สภัญญา กลางณรงค์ โทร. ๕๐๖๒

ที่ สทช ๑๐๐๓.๙/ ๑๕๐ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นและมติในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘

เรียน ประธาน กสทช.

สืบเนื่องจากการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ดิฉันได้มีความเห็นเพิ่มเติมในการพิจารณา จำนวน ๓ วาระ จึงขอเปิดเผยความเห็นดังกล่าวเพื่อบันทึกไว้ในรายการงานประชุมดังต่อไปนี้

วาระ ๔.๔ เรื่องการอนุมัติผังรายการหลักของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ เพื่อให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ สำหรับกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ แบบบอกรับสมาชิก เพิ่มเติมจำนวน ๒๔ ราย ๓๖ ช่องรายการ

“ดิฉันเห็นว่า การอนุมัติผังรายการหลักของผู้รับใบอนุญาตควรเป็นไปตามข้อ ๑๒ ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการหลักสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๖ ที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดทำและเสนอผังรายการหลักอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งต่อคณะกรรมการก่อนออกอากาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นอกจากนี้ การกำกับดูแลช่องรายการ ควรพิจารณาประวัติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุมัติผังรายการหลักของผู้รับใบอนุญาตด้วย ตามที่ดิฉันได้เคยมีความเห็นในบันทึกที่ สทช ๑๐๐๓.๙/๐๐๗ ลงวันที่ ๑๕ มี.ค. ๒๕๕๘ บันทึกที่ สทช ๑๐๐๓.๙/๐๒๗ ลงวันที่ ๑๖ ก.พ. ๒๕๕๘ บันทึกที่ สทช ๑๐๐๓.๙/๐๔๓ ลงวันที่ ๒๖ มี.ค. ๒๕๕๘ และบันทึกที่ สทช ๑๐๐๓.๙/๐๖๗ ลงวันที่ ๗ พ.ค. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุมัติผังรายการหลักของผู้รับใบอนุญาตฯ ตามวาระนี้ ปรากฏว่ามีผู้รับใบอนุญาตจำนวน ๖ ราย ๗ ช่องรายการ มีประวัติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ประกอบด้วยบริษัท พีไฟว์ทีวี แอนด์ โปรดักชั่น จำกัด ช่องรายการ หนึ่ง แชลแนล และ Movid Max บริษัท กกตาลคู่บัวขาว จำกัด ช่องรายการ ออนซอน ทวี บริษัท พีแอนด์พี ซาแนล จำกัด ช่องรายการ 1tv บริษัท ยูริมิโกะมีคุณมีเรา จำกัด ช่องรายการ มีคุณทีวี บริษัท สุขทรศน์ จำกัด ช่องรายการ SHOP CHANNEL และบริษัท อารมณดี เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ช่องรายการ อารมณดี ทวี ซึ่งดิฉันยืนยันตลอดมาว่าในกรณีเช่นนี้ควรต้องนำข้อมูลข้อเท็จจริงดังกล่าวมาพิจารณาประกอบการอนุมัติหรืออนุญาตเพื่อกำหนดมาตรการหรือเงื่อนไขการประกอบกิจการเพื่อเป็นหลักประกันในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือผู้ชมทั่วไป”

วาระ ๔.๘ เรื่องการขอยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ เพื่อให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ สำหรับกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ จำนวน ๗ ราย ๑๐ ช่องรายการ

“ในกรณีของการขอยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการฯ สำหรับกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ ดิฉันเห็นว่าสำนักงานควรดำเนินการตามข้อ ๑๔(๕) ของประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการ

/กระจายเสียง ...

กระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๕ ที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจะต้องแจ้งเหตุแห่งการเลิกการให้บริการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเยียวยาผู้ใช้บริการให้คณะกรรมการเห็นชอบล่วงหน้าก่อนเลิกกิจการโดยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดก่อนเลิกกิจการ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากที่ประชุม กสท.ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้มีมติกำหนดหลักการให้วันเลิกการประกอบกิจการ (วันสิ้นสุดการออกอากาศ) เป็นสองกรณี ได้แก่

๑. กรณีคำร้องขอยกเลิกการประกอบกิจการมีได้ระบุวันที่จะยกเลิกการประกอบกิจการ (วันสิ้นสุดการออกอากาศ) ไว้ ให้ถือวันที่ที่ประชุม กสท. มีมติเป็นวันที่ผู้ประกอบกิจการยกเลิกการประกอบกิจการ (วันสิ้นสุดการออกอากาศ)
๒. กรณีคำร้องขอยกเลิกการประกอบกิจการระบุวันที่จะยกเลิกการประกอบกิจการ (วันสิ้นสุดการออกอากาศ) ไว้ในคำร้องขอให้ผู้ประกอบกิจการยกเลิกการประกอบกิจการ (สิ้นสุดการออกอากาศ) ตามวันที่ระบุไว้ในคำร้องขอนั้น

หากพิจารณาผู้ยื่นขอยกเลิกการประกอบกิจการฯ ในวาระ นี้ พบว่า มีจำนวน ๗ ช่องรายการที่เข้าข่ายกรณีที่สอง คือ การระบุนยกเลิกการประกอบกิจการไว้ในคำร้องขอ เช่น บริษัท ทูริ วิชั่นส์ กรุ๊ป จำกัด บริษัท สยามเฮาส์ โปรดักชั่น จำกัด บริษัท โมโน โปรดักชั่น จำกัด เป็นต้น ดิฉันจึงมีความเห็นว่า การพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการฯ ยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ควรดำเนินการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑. กรณีที่ผู้ประกอบกิจการฯ ที่ได้รับอนุญาตแล้วและขอยุติการให้บริการทั้งในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเริ่มให้บริการแล้ว และกรณีที่ยังมิได้เริ่มให้บริการ สำนักงานฯ ควรตรวจสอบเงื่อนไขสัญญาการให้บริการที่เกี่ยวข้องและตรวจสอบเรื่องร้องเรียนที่อาจมีในภายหลัง เนื่องจากผู้รับอนุญาตบางรายอาจมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ไว้ล่วงหน้าซึ่งจะกระทบต่อผู้บริโภคในกรณีที่เสียค่าใช้จ่ายในระบบบอกรับสมาชิกไปแล้วเพราะประสงค์จะรับชมแต่ไม่สามารถรับชมช่องรายการดังกล่าวได้
๒. กรณีที่ผู้ประกอบกิจการฯ ที่ได้รับอนุญาตแล้วและขอยุติการให้บริการโดยระบุวันยกเลิกการประกอบกิจการไว้ในคำร้องขอ สำนักงานฯ ควรดำเนินการตรวจสอบว่าผู้ประกอบกิจการรายดังกล่าวได้ยุติการออกอากาศตามที่ กสท. มีมติหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ในประเด็นนี้ ดิฉันมีข้อสังเกตว่า การอนุญาตให้ยกเลิกการประกอบกิจการตามวันที่ผู้รับอนุญาตร้องขอ โดยมีผลย้อนหลังนั้น สำนักงานฯ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบการยุติการออกอากาศว่าผู้รับอนุญาตดำเนินการตามวันเวลาที่ได้แจ้งไว้หรือไม่
๓. กรณีที่ผู้ประกอบกิจการฯ ที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่มิได้เริ่มให้บริการภายใน ๓๐ วันและขอยกเลิกการประกอบกิจการในภายหลังนั้น เมื่อประเมินอัตราค่าธรรมเนียมพิจารณาคำขอฯ เปรียบเทียบกับทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตแล้วถือว่า เป็นไปโดยไม่คุ้มค่า แม้จะเป็นกรณีที่ผู้รับอนุญาตได้กระทำผิดตามเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต แต่ตามหลักเกณฑ์ข้างต้น เจ้าพนักงานมีอำนาจได้เพียงตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น กสท.จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการบางอย่างให้มีความสมดุล อาทิ มาตรการปรับผู้รับอนุญาตที่มิได้เริ่มให้บริการภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกำหนด

๔. กรณีที่ผู้ประกอบการฯ ที่มีการยื่นขอรับอนุญาตช่องรายการใหม่ โดยมีประวัติการขอยกเลิกช่องรายการเดิม สำนักงานควรนำประวัติการขอยกเลิกช่องรายการมาประกอบการพิจารณาอนุญาตช่องรายการใหม่”

วาระ ๔.๑๘ เรื่องเพื่อพิจารณา กรณีช่องรายการ PEACE ออกอากาศเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสม

“๑. ดิฉันขอสงวนความเห็นในการพิจารณาวาระนี้ในประเด็นเรื่องการพิจารณาโทษทางปกครอง เช่นเดียวกับที่ได้เคยสงวนความเห็นในประเด็นลักษณะเดียวกันในการพิจารณาวาระ ๔.๑๕ เรื่อง กรณีการออกอากาศรายการทางช่องรายการ PEACE TV มีเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสม ในการประชุม กสท. ครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้เนื่องจากดิฉันเห็นว่า การพิจารณาโทษทางปกครองควรคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนและการดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ได้แก่ การตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร การกำหนดโทษปรับทางปกครอง การมีคำสั่งให้ระงับการหรืองดเว้นการทำการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดซ้ำอีก และการมีคำสั่งให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งนี้ในกรณีของช่องรายการ PEACE TV นั้น ดิฉันได้เคยสงวนความเห็นในประเด็นการพิจารณาโทษทางปกครองตั้งแต่ในครั้งการประชุม กสท. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ และการประชุม กสท. ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ ซึ่งดิฉันเห็นว่าที่ประชุมควรพิจารณาโทษตามลำดับขั้นแทนการเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบกิจการโดยทันที ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงมีอาจเห็นชอบให้สำนักงานยื่นคำขอร้องต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทุเลาการบังคับของศาลปกครองกลาง

๒. สำหรับการพิจารณาเนื้อหาต้องห้ามในการออกอากาศ ดิฉันเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรมีมาตรการในการกำกับดูแลการเผยแพร่เนื้อหาสื่อที่สร้างความเกลียดชังที่ปรากฏในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ทั้งนี้เนื่องจากภายใต้บริบททางเมืองในสังคมไทยช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบว่า มีผู้รับใบอนุญาตในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหารายการออกอากาศที่ใกล้เคียงกับเนื้อหาที่เป็น Hate Speech อันหมายความว่าครอบคลุมถึง การด่า บริภาษ ใช้ภาษาหยาบคาย รุนแรง ดูถูกเหยียดหยาม สร้างความเข้าใจผิด นิยามผู้อื่นในเชิงลดคุณค่า หรือลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น ฯลฯ ดิฉันจึงเห็นว่าการสร้างบรรทัดฐานในเรื่องเสรีภาพในการสื่อสารกับความรับผิดชอบต่อการสร้างวาทะที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังในช่องรายการโทรทัศน์การเมือง หรือวิทยุการเมืองนั้นเป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วนต่อการกำกับดูแลของ กสทช. ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือลดการใช้ดุลพินิจของกรรมการ กสทช. ในการพิจารณาโทษทางปกครอง อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของการนำเสนอเนื้อหารายการทางการเมืองเพื่อให้เกิดประโยชน์สำหรับผู้บริโภคสื่อ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำความเห็นดิฉันบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ด้วย

(นางสาวสุกัญญา กลางณรงค์)

กสทช.